På Venstres jubilæums-landsmøde i dag i Falkoner-Centret i København blev det oplyst, at Venstres Landsorganisation nu har 98.482 medlemmer Der har været en nedgang på 1712 medlemmer, et betydeligt lavere tal end de foregående år, hvor der i gennemsnit har været en nedgang på 5000 medlemmer. Meget tyder på, at nedgangslinien for Venstres vedkommende er ved at være stoppet, sagde partisekretær Kurt Sørensen.

Det understreges af, at der er fremgang i fire amter mod ingen fremgang i noget amt sidste år. Ikke færre end 30 kredse har fremgang.

Det er tre gange så mange som sidst.

Venstres organisationsprocent, det vil sige forholdet mellem vælgere og medlemmer, er 26,5. Det vil sige, at mere end hver fjerde af - Venstres vælgere er organiseret. 10 kredse har en organisationsprocent på over 40. I spidsen ligger Nykøbing S.-kredsen med ikke færre end 53,6 pct. Derefter følger Morsø med 45, Præstø med 43, Rødding og Holbæk med 42 og Nakskov med 41 pct.

En af årsagerne til den medlemsmæssige tilbagegang har været forenings sammenlægningerne. I tiden efter gennemførelsen af kommunalreformen havde man mange steder for travlt med at sammenlægge foreninger, og det er her, tilbagegangen har været størst. Meget tyder nu på, at foreningssammenlægningerne er ved at være slut, og det må hilses med tilfredshed. Venstre har nu 1032 foreninger. Det er kun syv færre end sidste år. Der er siden 1970 forsvundet 400 foreninger ved sammenlægninger.

350.000 færre medlemmer i de politiske partier.

Tilbagegangen i de politiske partier gennem de sidste 25 år er en kendsgerning. Der er i dag 350.000 færre medlemmer end dengang.

Venstre er formentlig det parti, der har klaret sig forholdsvis bedst, og Venstre er stadig det stærkest organiserede parti.

Når vi ønsker et højt medlemstal, er det ikke blot et prestigespørgsmål og et led i konkurrencen mellem partierne. Vi ønsker først og fremmest mange politisk aktive for folkestyrets skyld.

Det danske folkestyre forudsætter nemlig mange aktive. Det styrkes, jo flere der er, det svækkes, jo færre der er. Derfor er det beklageligt, at nedgangen i de politiske partiers medlemstal har været så stort.

En svækkelse af folkestyret.

Den politiske interesse i almindelighed er nok ikke blevet mindre gennem årene. Det viser stemmeprocenterne ved folketingsvalgene. Men ansvarsfølelsen over for folkestyret og viljen til at gøre en aktiv indsats er blevet det. Det er farligt for et folkestyre som det danske, hvis en stadig mindre gruppe får den reelle politiske indflydelse, og det er det, der sker. Det er også beklageligt for vælgeren. Den, der ikke er med i et aktivt politisk arbejde, sætter sig uden for en væsentlig politisk indflydelse.

Fra gammel tid har det danske folkestyre bygget på en vekselvirkning mellem valgte og vælgere. Hvis denne kontakt bliver væk, bliver det demokrati, som vi kender, afgørende svækket. Det er først og fremmest derfor, at partierne lægger så megen vægt på at få vendt medlemsudviklingen.

Selv om der ikke kan konstateres en direkte sammenhæng, er det værd at notere, at de faglige organisationer er gået frem med næsten samme tal som de politiske organisationer er gået tilbage. Man betaler tilsyneladende hellere 1000 kr. eller mere til en faglig organisation end 75 eller 100 kr. til en politisk. Men er det en lykkelig udvikling for demokratiet, at de politiske partier svækkes og de faglige organisationer styrkes i en grad, som det er sket?

Der er dem, der mener, at de såkaldte græsrodsbevægelser kan erstatte, hvad de politiske partier har mistet. Det er rigtigt, at de står for en betydelig del af den politiske aktivitet. Men græsrodsbevægelserne er i mange tilfælde anti-bevægelser. Mange af dem har næppe til formål at styrke vort politiske system.

Græsrodsbevægelserne skal bestemt ikke kritiseres for deres eksistens. Tværtimod har de politiske partier i nogle tilfælde ansvaret for, at de har fået så stor indflydelse. Vi må nok erkende, at en alt for stor del af den politiske debat er foregået uden om de politiske partier.

Det er ting, man burde have taget op, men som man har forsømt. Det gælder også virkeliggørelsen af tankerne omkring Det nære samfund.

Urimelig nedvurdering af politikerne.

Der peges på mange årsager til, at der har været så stor tilbagegang i medlemstallet. En af dem er, at man ikke har tillid til vore politikere. At der sker en nedvurdering af danske politikere er hævet over enhver tvivl. Dele af pressen synes at leve af det. Det er en nedvurdering helt uden rimelighed. Jeg gad vidst hvor i det danske samfund, man arbejder så flittigt og seriøst som i Folketing og kommunalråd.

Det er sikkert rigtigt, at der er ting, der kan rettes også hos vore politikere. Men når skytset så ensidigt rettes mod dem, må det være naturligt at spørge, om der da ikke bør stilles krav til vælgerne. Ansvaret for folkestyret klares ikke ved et kryds på valgdagen. Det er nok værd at overveje, om ikke begrebet folkestyre og de krav, det stiller, burde have en høj plads i undervisningen i vore skoler. Ikke en "politisk skoling", som man kender i andre lande med et andet politisk system, men en gennemgang og drøftelse af, hvad et virkeligt demokrati med frie partier kræver af den enkelte.

17.000 med i programarbejde.

Kurt Sørensen gav en orientering om det programarbejde, der er foregået i Venstre siden sidste landsmøde. Mere end 17.000 har deltaget i det.

Det har resulteret i mere end 2000 ændringsforslag, og heraf skal landsmødet tage stilling til de 200.

Debatarbejdet i Venstre har haft en meget stor tilslutning gennem de seneste år. I den kommende sæson sættes fire emner til debat: Det grønne samfund, Et liberalt uddannelsessyn, Erhverv og lønmodtagere samt kirkepolitik.

Oplysningskampagne om kernekraft.

Kurt Sørensen understregede, at regeringens beslutning om, at der skal være folkeafstemning om indførelse af kernekraft i Danmark, lægger en ny stor opgave ud til de politiske organisationer. Med denne beslutning er der nu en helt konkret baggrund for at sætte et langsigtet oplysningsarbejde i gang snarest muligt.

En oplysningskampagne om indførelse af kernekraft bliver langt mere kompliceret end oplysningskampagnen om Danmarks tilslutning til EF. Mange steder i befolkningen er der tvivl og usikkerhed om konsekvenser og rækkevidde af at indføre eller ikke indføre kernekraft, og usikkerhed er altid et stærkt moment under en folkeafstemning. Spørgsmålet rækker dybt i befolkningen. Det har noget at gøre med levefod og social standard. Det har også noget at gøre med magtbalancen mellem øst og vest. Og ikke mindst har det meget med følelser at gøre.

Godt valg til EF-parlamentet.

Kurt Sørensen omtalte endelig valget til EF-parlamentet. Venstre valgte den decentraliserede opstillingsform, og det bevirkede, at Venstre ikke havde en enkelt men en række stemmesamlere ud over landet. Opstillingsformen betød uden tvivl også, at Venstre nåede at få valgt tre EF-parlamentsmedlemmer, et særdeles

tilfredsstillende resultat. Derimod var det utilfredsstillende, at interessen for EF-valget var så ringe. Det må stille krav til de EF-positive partier om at benytte den kommende tid indtil næste EF-valg til at gennemføre en omfattende oplysningskampagne Det vil være med til at styrke Danmarks europæiske troværdighed.